

1922 σ. 350 || Φρ. Τὰ πόδια του πάν σάν άνεμοδούρα (τρέχει ταχέως) Πελοπν. (Τρίκκ.) Άνεμοδούρα πάει ή γλώσσα του (ἐπὶ φλυάριου) Πελοπν. (Σουδεν.) || Άσμ.

Τρίζ' ή άνεμοδούρα σου και πάει σάν τ' αηδόνη
Πελοπν. Συνών. μαγγάνι, μάγγανο. 4) *Αθυρμα παιδικόν περιστρεφόμενον ὑπὸ τοῦ ανέμου Μακεδ. (Σιάτ.) Προπ. (Άρτάκ.) 5) Βιαία τοῦ ανέμου πνοή, άνεμοστρόβιλος *Ηπ. Κῶς Πελοπν. (Μαντίν.) Στερελλ. (Λεπεν.): *Εχουμ' άνιμουδούρα σήμια, κάνεις δέν κουτάει νά ξιμ'τίσ' Λεπεν. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνεμικός Β 1. Πβ. άερίκός 2, φνσούρα. 6) *Ο ὑπὸ τοῦ ανέμου προσβαλλόμενος τόπος Λεξ. Δημητρ.: Σε τέτοια άνεμοδούρα πήγε κ' έχτισε σπίτι.

άνεμοδούρι τό, Κέρκ. Κεφαλλ. Νίσυρ. Παξ. — Λεξ. Πρω. άνεμοούρι Κάρπ.

*Εκ τοῦ μεσν. οὐσ. άνεμοδούριον. Πβ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 4,265.

1) *Άνεμοδούρα Ι, δ ιδ., Κέρκ. Παξ.: Φρ. Γυρίζει σάν τ' άνεμοδούρι (ἐπὶ τοῦ αἰκινήτου ή τοῦ δραστηρίου) Παξ. 2) *Άνεμοστρόβιλος Κάρπ. — Λεξ. Πρω. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνεμικός Β 1. 3) *Επιθετικ., τὸ ὑπὸ τοῦ ανέμου προσβαλλόμενον Νίσυρ.: Χωράφια άνεμοδούρια. *Η λ. και ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Άνεμοδούρι Ζάκ. *Ιθάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (*Αρκαδ. Μεγαλόπ.) *Ανιμουδούρ' Αἴμν. *Άνεμοούρια τά, Κάρπ.

άνεμοδούρικός ἐπίθ. Νίσυρ.

*Εκ τοῦ οὐσ. άνεμοδούρι.

*Ο ὑπὸ παντός ανέμου προσβαλλόμενος: Σπίτι-χωράφι άνεμοδούρικο. Συνών. άνεμόδαρτος.

άνεμοδουρούλλα ή, ΑΚαρκαβίτσ. ἐν *Ημερολ. Μ.Ελλάδ. 1922 σ. 351

*Υποκορ. τοῦ οὐσ. άνεμοδούρα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούλλα.

Μικρά ἐκκοκκιστική τοῦ βάμβακος μηχανή: *Όλα τώρρα άλλαξαν 'ς τὸν κόσμο, ἐσὺ ὁμως, άνεμοδουρούλλα μου, δέν άλλαξες, θηλυκὸ ἦσουν, θηλυκὸ ἔμεινες.

άνεμοζάλη ή, κοιν. άνιμουζάλα *Ανδρ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) άνιμουζάλ' βόρ. ιδιώμ. άνεμονιζάλη Χίος
Τὸ μεσν. οὐσ. άνεμοζάλη.

1) Θύελλα, λαίλαψ, καταιγίς: *Επιασε-σηκώθηκε άνεμοζάλη κοιν. || Φρ. *Ε, ποῦ νά σέ πάρ' ή άνεμοζάλη! (ἀρὰ) Νάξ. (*Απύρανθ.) *Σ τ' ανάθεμα και 'ς τὴν άνεμοζάλη! (ἐνν. νά πάς!) *Ανδρ. || Παροιμ. φρ. *Ο λύκος 'ς τὴν άνεμοζάλη χαίρεται (ἐπὶ κακοῦ ή κλέπτου ἐπωφελομένου ἀνωμάλου τινὸς περιστάσεως. Πβ. Σοφοκλ. Φιλοκτ. 643 «οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμι' ἐναντιούμενον, | ὅταν παρῇ κλέψαι τε χάρπᾶσαι βία») σύννηθ. *Ο καλὸς παραβοκύρις 'ς τὴν άνεμοζάλη δείχνεται (ὁ καλὸς ἄρχων εἰς δυσκόλους περιστάσεις ἀποδεικνύει τὴν ἱκανότητά του) Ζάκ. || *Άσμ.

Σῦρε, 'ς τ' ανάθεμα νά πᾶς και 'ς τὴν άνεμοζάλη

κ' ἐγὼ μ' αὐτὰ τὰ νῆατα μου ἀγάπη βροίσκω ἄλλη

*Ηπ.

Πέ μου, νά ζήσης, 'έροδα, τίνος εἶναι τ' ἀδέλι;

— *Ας εἶναι τὸ ἀστραποβροδῆς κι ἄς εἶν' τὸ άνεμοζάλης (*έροδα = γέροντα) *Απύρανθ.

Κόρ', ἀποποῦ 'ν' τὸ γένος σου, *ποποῦ 'ν' τὸ φνσικό σου;

— *Απὸ τὸ πυργιανάθεμα τὸ ἀφ' τὴν άνεμοζάλη

Χίος — Ποίημ.

*Ηλθαν ἐκεῖ μὲ τρομερή, μὲ μαύρη άνεμοζάλη,

γιὰ νά βρουν τὸν πατέρα του σ' ἐκεῖ τὸ περιγιάλι

ΑΒαλαωρ. *Εργα, 2,167. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνεμικός Β 1.

2) *Αἴρ Κύπρ.: Παροιμ.

*Απόδει τὴν ἀπομονήν πιάν-νει τὴν νύχταν ψάριν

τῷ απόδει τὴν ἀνάγκασιν πιάν-νει άνεμοζάλην

(ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν δέν πρέπει νά βιαζώμεθα).

άνεμοκαήλα ή, ΘΖουμπουλ. Πρακτ. γεωργ. 374 ΓΣακελλαροπ. Παθήσεις στ' ἀμπέλ. 27

*Εκ τῶν οὐσ. άνεμος και καήλα.

Μαρασμός τῶν φυτῶν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἔνεκα καυστικού ανέμου.

άνεμόκαιρος ὁ, Πελοπν. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

*Εκ τῶν οὐσ. άνεμος και καιρός.

*Άνεμος ἰσχυρὸς ἐνθ' ἀν.: *Άσμ.

Κ' ἐβγήκα νύχτα 'ς τὰ βουνά, 'ς τοῖς ράγες και 'ς τὰ πλάγια κ' ἀκῶ τὸν άνεμόκαιρο μὲ τὰ κλαδιὰ μαλώνει

Πελοπν.

άνεμοκάπνιστος ἐπίθ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Λακων.) — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

*Εκ τῶν οὐσ. άνεμος και καπνός ὡσεὶ ἀπὸ β' συνθετ. καπνιστός. *Ο σχηματισμός κατὰ τὰ ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ. παραγόμενα ἐπίθετα, εἰς ὃν συνετέλεσαν αἱ φρ. πάει τ' άνέμου και τοῦ καπνοῦ (πάγει 'ς τὸ διάβολο) και ἔγινε καπνός (ἔγινε ἄφαντος).

*Ο ταχέως ἔξαφανιζόμενος, ἄφαντος ἐνθ' ἀν.: Φρ. Πάει ή πήγε άνεμοκάπνιστος (ἔγινε ἄφαντος) Λακων. *Άνεμορρούφουλος κι άνεμοκάπνιστος! (ἐνν. νά γίνῃ! *Αρὰ) Κεφαλλ. Συνών. άνεφταόρατος, ἀνήλιος, ἄρατος, ἄφαντος.

άνεμοκάρδαρο τό, ιδ. άνεμο-.

άνεμοκατεβαίνω Κύπρ. Σίφν.

*Εκ τοῦ οὐσ. άνεμος και τοῦ ρ. κατεβαίνω.

*Ανεβαίνω και κατεβαίνω ταχέως οἶονεὶ ὡς άνεμος κινούμενος (τὸ α' συνθετ. άνεμο- παρεσχετίσθη και πρὸς τὸ άνεβο-, δι' ὃ ιδ. άνεβοκατεβαίνω κττ.): Τοῦτος άνεμοκατεβαίνει τὴ σκάλαν Κύπρ. *Ημουνε καλή ν' άνεμοκατεβαίνω Σίφν.

άνεμοκαυκαλιὰ ή, Νάξ. (*Απύρανθ.)

*Εκ τοῦ ἐπιθ. άνεμοκαύκαλος.

Πρᾶξις μωρά, ἀπερίσκεπτος: Χίλιες άνεμοκαυκαλιές ἔχω καμωμένες, μὰ ή χειρότερ' ἀπὸ ὅλες ἦτονε ή παδρειά. *Ηκαμα 'ὡ μὴν άνεμοκαυκαλιὰ ποῦ *πρεπε νά τὸ πουλήσω τὸ μουλάρι, ὅδε μὲ δῶνασι τζοὶ ἔξι χιλιάδες, τώρρα μῆτε τέσσερεις δὲ βαίρνω. Συνών. άνεμοκεφαλιά.

άνεμοκαυκαλίζω Νάξ. (*Απύρανθ.)

*Εκ τοῦ ἐπιθ. άνεμοκαύκαλος.

Καταντῶ ἀνόητος, φέρομαι ἀνοήτως, μωραίνομαι: *Άνεμοκαυκαλίζεις κ' ἐσύ, καμένε, δέν ἠξέρεις εἶδα κάνεις! Συνών. άνεμοκεφαλιάζω, άνεμοκεφαλίζω, ἀνοηταίνω.

άνεμοκαύκαλος ἐπίθ. Νάξ. (*Απύρανθ.) — Λεξ. Δεῖκ Κομ. Λάουνδ. Μπριγκ. Βλαστ. Δημητρ. άνιμουκαύκαλους Θράκ. (*Αδριανούπ.) Μακεδ. (Καταφύγ.)

*Εκ τῶν οὐσ. άνεμος και καύκαλος.

*Ο ἔχων εἰς τὸ κρανίον άνεμον ἀντὶ ἐγκεφάλου, ἐλαφρόνους, κοῦφος, μωρὸς ἐνθ' ἀν.: Μουρ' άνεμοκαύκαλε, μὰ ὡς πότε θὰ πετᾷς τὸ τίτά σου; *Απύρανθ. *Ο,τ' άνιμοκαύκαλος ἐδὰ εἶσαι 'σὺ εἰ g' ή μάννα σου αὐτόθ. Συνών. άνεμοκεφαλίάρης, άνεμοκέφαλος 1.

***άνεμοκέρης** ἐπίθ. Θηλ. άνεμοκέρα Κρίτ.

*Εκ τοῦ οὐσ. άνεμος και τοῦ ἀρχ. οὐσ. κέρας.